

Kendi Kaderimizi Kendi Elimize Alma Cüretini Gösterelim !...

Bütün ülkelerin sınıf bilinçli işçileri için, *1 Mayıs* ,proleterya enternasyonalizmini meydanlara hükmettirme ve yerkünün tümünde komünizmi gerçekleştirmeyi hedefleyen ortak davamızı hep birlikte yeniden beyan etme günüdür. Emperyalist ülkeler ile onların boyunduruğu altında ezilen ülkeler arasındaki dünya bölünmüşlüğü ve uluslar ve halklar arasında bundan kaynaklanan büyük eşitsizlik, emperyalist sistemin esas özelliklerinden birisidir. Her ülkede proleterya farklı toplumsal koşullardan kaynaklanan özgül görevlerle karşı karşıyadır, fakat tüm bu mücadeleler birlikte akarak Proleter Dünya Devrimi'ni inşa ederler. *1 Mayıs* , dünyayı toptan değiştirme cesaretinin sınavdan geçtiği ve öerste çelikleştirildiği o muhteşem günün kendisidir.

Kapitalizm bugün her zamankinden daha fazla oranda dünya-çapında bir sistem halindedir. Onu sürekli genişlemeye mecbur tutan kendi iç-itisi , kapitalizmi çok evvelden beri, en yüksek aşamasına, emperyalizm'e zaten dönüştürmüştü. Bu aynı eğilimler şimdi "globalleşme" şeklinde tezahür ediyor –yani, daha ziyadesiyle, aynı emperyalizm.

Gericiler ne kadar gizlemeye çabalarsa çabalasın, Sovyetler Birliği'nin ve onun denetimindeki bloğun çöküşü, şu sözüm-ona "komünizmin krizinin" bir sonucu değildi, aksine, kapitalist ve emperyalist sistemin kendi öz iç-işleyişinin ve kendi krizinin bir ürünüydü, ki o ülkelerde, zaten, çöküşlerinin epey zaman evvelinden beri de bu düzenin birer parçasıydılar. Son on senedir ABD emperyalistleri, kendi tabirleriyle "Yeni Dünya Düzenini" veya "barış ve demokrasi çağı" dediklerini izafeten tüm serbestlikle her yere empoze edegeldiler. Ne varki, Körfez Savaşı ve Kafkaslar, Rwanda ve eski-Yugoslavya'daki kanlı çatışmalar bu düzenin gerçek niteliğini ortaya koyuyor. Milyonlarca insan birbirini boğazlamaya itiliyor, gene de emperyalistler buna "barış" diyorlar. Yeryüzündeki herkese yarar sağlayacağını söyledikleri şu "serbest pazar" için okunan methiye ilâhileri, varlıklarını sürdürürebilmeleri için gerekli seviyenin bile altına itilen yüzlerce milyon insanın ızdırap realitesini gözlerden saklayamaz. Bu cürüm batağı sistemin gidişatına nezaret etmekten sorumlu emperyalist kuruluşlar halkların gazabının hedefi haline gelmiştir; bu kana doymaz sömürücülerin Seattle, Davos, Nice ve Prag gibi yerlerdeki toplantıları, emperyalist ülkelerdeki ilerici gençliğin ve diğer kesimlerin gözüpük mücadelelerine sahne olmaktadır.

Sistemlerinin dayanıklılığı ve daimi kalıcılığı üzerine emperyalistler ne kadar horozlanırlarsa horozlansınlar, gerçekte kızgın ve keskinleşen çelişkiler üstüne tünemiş durumdadırlar. Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın fırtına merkezlerinde gelişmekte olan devrimci dalga, emperyalizm ve ezilen uluslar arasındaki baş çelişkinin yoğunluğuna şahitlik ediyor. Farklı emperyalist güçler arasındaki çelişkiler de şiddetlenmektedir. Ve kapitalist ve emperyalist ülkelerde proleterya ve burjuvazi arasındaki çelişki de kızışmaktadır. Bütün bunlar devrimin ilerletilebilmesi için muazzam fırsatlar anlamını taşıyor.

Günümüz dünyasında, belirgin şekilde göze çarpan olgu, halkların mücadelesinde Marksist-Leninist-Maoist önderliğe duyulan ihtiyaçtır. Yeni komünist neferler ve önderlerin yetişip gelişebilmesi için verimli bir zemin olan bir yeni nesilin coşkulu bir şekilde ortaya çıktığı Batı'da durum böyledir. Ezilen ülkelerin çoğunluğunda da aynı durum mevcuttur.

Filistin halkı, hiçbir fedakârlıktan kaçınmaksızın, elverişsiz koşullar karşısında dahi kahramanca İntifada'sını sürdürmektedir. Ne Arafat'ın ihaneti ne de İslam köktencilerinin biraz toz dumanla allanıp pullanmış aynı tezgahı, Filistin halkının mücadelesini boğmaya yetmeyecektir. Keza burda da görüyoruz ki Maoist bir önderlik olmaksızın bu mücadelenin başarıya ulaşması imkânsızdır.

Gericilerin emperyalist- arkacılığa dayanan "siyasi çözüm" oyunlarını altedebilmek için Marksist-Leninist-Maoist önderliğin mevcudiyeti esastır. Oportünistler ve gericiler mevcut haksız emperyalist düzen ile belli bir tür mutabakata varmaktan başka bir alternatifin bulunamayacağını vaız edip duruyorlar, halkın eylemine sahne olarak mevcut düzen sınırlarının içini görüyorlar. Karşı-devrimci toplumsal yapıya yegâne siyasi çözüm, ancak proleterya ve halkın silahlarının namlusu ucundan zuhur edebilir. Bizim çözümümüz halk savaşı'dır. Günümüz emperyalistlerinin hakimiyeti, ne Eski Roma'daki köle imparatorluğundan ne de Hitler'in Üçüncü Reich'ından daha ebedi değildir. Ve gelecekte insanlık, bugün saltanat sahibi olanları da yine aynı ölçüde bir lanet ve nefretle hatırlayacaktır.

Ancak sınıf ve herçeşit sömürüyle gerçekten bağları koparmış olan bir ideoloji ve programla silahlanmış bulunan, gerçek Marxist-Leninist-Maoist güçler mevcut dünya düzenine köklü ve kapsamlı bir şekilde meydan okuyabilir. Kitlelerin

Maoist önderliğe ihtiyaçları vardır, zira böyle bir önderlik olmaksızın kendi kaderlerini kendi ellerine alabilmeleri ve dünyayı değiştirebilmeleri mümkün olmayacaktır.

Peru'da, Başkan Gonzalo'nun yakalanmasıyla yüz yüze geldikleri "yol üstündeki büküntüyü" aşmak ve Parti içinde peydahlanmış ve "barış antlaşması" için çağrı yapan Sağ Oportünist Çizgiyi altetmek üzere Peru Komünist Partisi kahramanca savaşmaktadır. Peru'daki düşmanın içine düşmüş olduğu kargaşa Fujimori ve çetesinin kaçışından izlenebilir. Bu koşullar altında, sekiz seneden beri amansız bir tecrit altında tutulan Başkan Gonzalo'nun izolasyonunu kırmak ve kamuoyu önüne bizzat kendisinin çıkarılmasını talep etmek için mevcut fırsatlara sarılmalıdır. Ayrıca Yoldaş Feliciano'nun da tecrit koşullarına ve diğer siyasi tutuklular ve savaş esirlerinin içinde tutuldukları insanlık dışı koşullara son verilmesini talep ediyoruz.

Nepal'de, Halk Savaşı kendi yolunda güçlenerek ilerliyor ve tüm dünyaya bağrındaki parlak geleceği sergiliyor. Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in ve lideri Yoldaş Prachanda'nın önderliğinde, Nepal'in birkaç milyonluk nüfusun yaşamakta olduğu batı kesimlerindeki geniş alanlarda yeni siyasi iktidar şekillenmektedir. Halk Savaşı aynı anda hem kök salarak derinleşmekte hemde genişleyip yaygınlaşmaktadır.

Türkiye'de DEH'in bir iştirakçisi olan Türkiye Komünist Partisi (Marxist-Leninist)'in tutuklu savaşçıların ve diğer devrimci tutukluların son dönemdeki açlık grevleri düşmanın zindanlarını devrimin parıldayan bir siperine dönüştürmüştür. Bu şüphesiz TKP(ML) gerillalarının kızıl siyasi üs alanları perspektifiyle yürütmekte olduğu silahlı mücadeleyi destekleyip ilerletecektir.

Hindistan, Bangladeş ve Filipinler'de Maoist'ler tarafından yürütülmekte olan silahlı mücadeleler de gerici düzene meydan okumaktadır. Dünyadaki durumun bütünsellikli konumu teyid etmektedir ki proleter dünya devriminin yeni bir dalgası şekillenme halindedir. İran, Afganistan, Kolombiya, Sri Lanka, ve ABD gibi diğer ülkelerde DEH katılımcısı olan ve halk savaşı perspektifiyle mücadele yürüten parti ve örgütler MLM'i bu yeni devrim dalgasının kumandasına yerleştirmeğe çalışmaktadırlar. Bütün bunlar, bu yüzyılın, bir halk savaşı yüzyılı olacağını, sosyalizme ve nihai hedefimiz komünizme doğru bizleri daha da ilerleteceğini söyleyebilmemize temel teşkil ediyor.

Devrimci Enternasyonalist Hareket bugün dünya Maoist güçlerinin embriyonik merkezidir ve dünyanın her yanındaki proleteryanın evrensel ve ortak ideolojisi, Marksizm-Leninizm-Maoizm temelinde bir yeni Komünist Enternasyonal yaratmak için mücadele etmektedir. Ezilen kitlelerin bu ideolojiye ve bu ideolojiye dayalı komünist teşkilata ihtiyaçları vardır. Kitlelere hizmet etmek demek, ister Filistin'de olsun ister Endenozya'da, ister Brezilya'da olsun isterse Güney Kore'de, veya komünist öncü olmaksızın kitlelerin mücadele etmekte oldukları dünyanın herhangi başka bir yerinde, kitlelere hizmet, MLM ışığını onların mücadelesi içine taşımak demektir. Bu demektir ki kitleler sadece devrim özlemini çekmekle kalakalmayacaklar artık, zulme karşı nefretlerini ve başka türlü bir toplum için özlemlerini bir örgütlenmiş devrimci taarruza dönüştürebilecekler; halk savaşı nihayet tüm özlem ve rüyalarının gerçekleşebilmesini sağlayacaktır.

2001 yılı 1 Mayıs'ını, Devrimci Enternasyonalist Hareket, oluşturuluşunun 17.ci yıldönümünde, komünist coşku ile selamlar ve dünya devriminin adımlarını hızlandırmak uğruna elinden gelen herşeyi yapacağını temin eder. Dünyanın dört bir yanındaki kitlelerle birlikte yeniden teyid ederiz ki "Sadece dünyayı istiyoruz biz!"

Yaşasın Kızıl 1 Mayıs!

DEH İçindeki MLM Partileri İnşa Et, Güçlendir!

Yeni Bir Komünist Enternasyonal'e Doğru İleri!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Komitesi

1 Mayıs 2001